

Zij mint de koetsier
Ienakter deur Gerdina

Dizze ienakter veur drei vrouwlu en ien kerel is naor de legende van de Juffer van Echten.

De titel is een citaat van Annie M.G. Smidt:

'Wat een gemier, zij mint de koetsier.'

Het verhaol speelt zich of in de salon van Huze Echten.

De jongejuffer Kaatje rak verliefd op de neie koetsier, toen de olde koetsier uut de tied ekomen was deur de rotkoorts.

Heur va, de Heer van Echten, hef een zwak veur Kaatje.

De moe van Kaatje wil alles doen 'zoas het heurt'. Zij is um het familiebezit te vergroten mit Otto etrouwd en zet heur stempel op de hiele gang van zaken.

Uuteindelijk blek dat ok moe heur geheim hef.

De meid heurt en zet alles. Zij vertelt het publiek hoe zij der aover deinkt.

Ok toen was niet alles zoas het leek, de geschiedenis herhaalt zich.

Gerdina

Zij mint de koetsier

Naar de legende van de Juffer van Echten [trad.]

© Gerdina, 2020

Niets uit deze uitgave mag worden geprint, gekopieerd of opgevoerd zonder schriftelijke toestemming van de auteur vooraf.

*Gerdina - Gerda E. Bultje-van de Belt
Oshaarseweg 32a, 7932 PX Echten.
tel. 06-30082411
email: info@gerdina.nl*

Wat een gemier zij mint de koetsier

Citaat van: Annie M.G. Smidt

Dizze ienakter veur veer personen is eschreven naor anleiding van de legende van de Juffer van Echten.

Kaatje, de jongejuffer in het Huus te Echten rak verliefd op de neie koetsier van heur va: Jan Jurgen. De olde koetsier Berend was plotseling uut de tied ekomen deur de rotkoorts, een epidemie eind 18^e eeuw.

Mar der was veule meer an de haand mit de Heer en mevrouw van Echten en was ok toen niet alles zoas het lek.

Tradities en geschiedenissen herhaalt zich.

Veural heur moe, Anna, zet zo heur stempel op de hiele gang van zaken.

De Personages

Sientje de meid van Huus te Echten.

Kaatje de jongejuffer, is pas etrouwd mit Jan Jurgen, heur moe nuumt heur Katharina.

Anna moe van Kaatje.

Otto Heer van Echten.

Plaots van handeling: de salon van het Huus te Echten.

Decor: deftig interieur in Franse stijl mit twee royale stoelen, een taofeltie en een theekassie mit koppies, allerhaande melk- en sukerpotties.

As het kan mit een deure op tweedarde van het podium, waarachter zich de gang beviendt en aan de aandre ziedkaante van het podium een raam.

Theekassie achter op het podium, hierboven een schilderij of barok spiegel.

As een deure niet meugelijk is: mit deinkbeeldige 'deur' speulen.

Scène 1

[Sientje is an het afstoffen in de salon, neuriend, dan tegen het publiek, ondertussen mit een plumeau of bezzem an de gaank]

Sientje: *[zingend]*
Bej niet doof en bej niet blind,
dan ziej wie nou wie bemint,
De leste tied hier in dit huus:
is't bij lange nou niet pluus.

Wat een gemier, wat een gemier,
De jonge juffer mint de koetsier *[leste 2 regels herhalen]*

[dan vertellend] Ja, ja meinsen: oenze Kaatje is veurige weke etrouwd.
Ja, och man! Dat hef hiel wat voeten in d' eerde had!

De zeune van de meulenaar hier uut 't dorp, Jan Jurgen kan goed mit honden en peerden aoverweg en weur hier dan ok een jaor of wat elene as koetsier ansteld. Ik was hier toen al een paar jaor an 't wark.
Dat was toen de koetsier Berend uut de tied kwam deur de rotkoorts.
Ja dat was wat, zo'n goeie koetsier in de kracht van zien leven, zomar ziek! Een hiele rare tied, zo'n ongriepbare ziekte, die jong en old treffen kun.

Jan Jurgen dus ... gunk vanof die tied meneer aoveral hen te rieden mit de sjees. Hij is naost koetsier hier toen ok stalmeister ewörden.
Het was een hiele rel, toen mevrouw der achter kwaam, dat de jongejuuffer stiekem mit gunk as Jan Jurgen bosschoppen hen Möppelt mus brengen.
Kaatje was verliefd! Mar ja, dát kun niet vanzölfs!

De ouweheer hef een zwak veur zien Kaatje en zij hef hum uiteindelijk zo varre kregen, dat hij toestemming gaf en de domneer regeld hef.
Mevrouw was het daar hielemaole niet mit iens: heur Katharina etrouwd mit ién van de knechten.... varre beneden heur stand!
Veur het eerst in heur leven hef zij heur zin niet kregen!
Man, man wat een gemier, die trouwdag!

Aj mij vraagt... mar de mening van de meid wördt nooit vraogd...
Ik wete zo net niet of dat trouwen van de jongejuuffer mit Jan Jurgen wel zo'n goed plan was.
Ik heurde Kaatje gistern barre op de jongeheer foetern en eergistern haren ze samen ok al dikke mot. Ik heb der niet zoveule feduzie in.

Scène 2

[Moe Anna en dochter Kaatje komt binnen, Sientje giet deur de deure, blef luustern]

Kaatje: Wat een drammerd, die vent! Hoe he'k zo blind kunnen wezen!
Al die tied mooi praoten, mar nou we etrouwd bint, stiet hij op zien strepen!
Gistern ok weer: deinkt hij dat ik stante pede zien sokken antrekke.
Veur oens trouwen kun hij dat toch ok zölf!

Anna: Veurdat ie zo neudig oen zin kregen, he'k oe dat toch duud'lijk zegd!
Ie mut de baos blieven en hij mut niet deinken dat ie veur hum buugt!

Kaatje: Ja, mammam, íe weet het altied beter. Mar nou is het te late!
Ik wolle zo geern vrij wezen, vrij van al dizze kak, vrij van het mutten trouwen
mit die rieke stinkerd van de Vos van Steenwiekers, Ik wolle het aans, niet
allent mar borduren, mar lös van dit vaste stramien!

Anna: Ie hadden mit Arend Govert mutten trouwen!
Arend Govert was best wel mitvallen.
Ie hadden uiteindelijk wel van hum leren holden.

Kaatje: Ik had nooit van die engerd mit zien griepgrage haanden kunnen
holden, mammam! Nooit!
Dan toch nog liever dizze eigenwieze Jan Jurgen!

Anna: Ie weet het niet, Katharina!
Ik bin vrogger ok niet uut liefde mit oen va trouwd...

Kaatje: Liefde, wat is dat?
In het begun dacht ik toch warkelijk dat ik dát mit Jan Jurgen had.
Mar nou! Wat een eigenwieze drol, dat zeuntie van de meulenaar!
Hij kan wel deinken dat hij zich mooi opwarkt hef hier as koetsier, mar hij mut
mij niet de wet veurschrieven!

Anna: Had toch naor mij luusterd!

Kaatje: En dan mien hiele leven al bordurend zo'n saai leven op huze
Drakenstien deurbrengen! Nee, ik wil hier op huze Echten blieven!
Hier he'k mij altied thuis vuuld.

Anna: En nou hej spiet van oen deurdrammen.
Wat drammen betreft bin ie wel an mekare ewaogd!
Die Jan Jurgen lat wel zien dat hij wat in zien mars hef!
Daor kan oen va nog wat van leren...

Kaatje: Pappa lat um veuls te makkelijk umpraoten...
Mar hoe gunk dat vrogger mit oe dan?

Anna: Wij waren deur de olders an mekare ekoppeld.
Het heurde zo, wat wij van mekare vunden weur niet evraagd.

Kaatje: Mammam, ie hadden gien keuze, ie mussen mit pappa trouwen um
het familiebezit groter te maken.
Hej dan nooit eweten wat het is um smoorverliefd te wezen?

Anna: *[mijmerend, dreumend]* Ooit was der iene die mij het harte op hol
jaagd hef...
[dan weer gesloten] mar daor wi'k het niet aover hebben!
Geld heurt mit geld te trouwen. Zo heurt dat nog altied!

*[Roepende stem van Jan Jurgen: Kaatje! Waor bin ie nou weer! Sientje giet snel
of.]*

Kaatje: Heur ik daor nou Jan Jurgen roepen? Wat hef hij nou weer te
drammen?

Anna: Ie huuft niet gelieke naor zien piepen te daansen heur!
Laot hum mar evenpies wachten...

[Moe en dochter gaon zitten]

Kaatje: *[grinnikend]* Zol hij zien rieleerzen niet an kunnen kriegen?

Anna: Ach de stumper!

Kaatje: Hef hij al die tied wel kunt! Hij hef zo zien best edaone um hier in
dienst te ko-men, toen Berend uut de tied kwam. Der was niks hum teveule,
mar nou...!

Anna: Ach ja, Berend... Zo begriepend as die was, daor kan gien iene an
tippen!

[Weer roepende stem van Jan Jurgen: Kaatje! Kom direct mit!]

Anna: Ik heur hum nou alweer roepen, hij hef oe wel neudig, Katharina!

Kaatje: Ik bin wel beneid wat hij dan nou hef, misschien mut ik der toch mar
even hen. Ik heb ok gien zin an weer een nacht mokken!

*[Kaatje giet of, moe pakt heur borduurwarkie op, Sientje komp weer in de
gang]*

Sientje: *[vanuut de gang achter de deure, tegen het publiek]*
Die rieke stinkerds hier hebt toch ok wel een plate veur de kop zeg!
Kaatje is een verwend nust, is as ienigst kiend altied aover het peerd etilt.
Mar zoas de juffer nou is, zo ken ik heur hielemaole niet.
Ze is echt zo'n jantje lacht-jantje huilt tegenswoordig.
En Jan Jurgen een beettie kennende... Hij lat niet aover hum hen lopen!

Zoa'k al zee: het gaf een bulte gemier;
wat a'k zegge: het gef nog steeds een bulte gemier! *[giet hen binnen]*

Scène 3

[Sientje rommelt bij het theekassie, Otto komp ok binnen en giet zitten]

Anna: Hej nou nóg de thee niet klaor, Sientje!?!

Sientje: Nee, mevrouw, ik gao mitiene nou het hiete water halen, ja mevrouw!

[giet deur de deure, in de gang tegen het publiek:]

Madam bedisselt de zaken binnen dizze muren en hef het wat hoge in de bol.

Zij döt zich méér veur as dat zij warkelijk is.

Deinkt altied dat alles um heur dreeit, mar as 't der op an komp....

Zölf deink ik daor zo het miende van.

Wat der allemaole achter de beddedeuren gebeurt, zet gieniene!

Nou lig ik in mien bedde vake schaopies te tellen en bin altied op zuuk naor een knappe herder um op die schaopies te passen!

Mar tot nou toe gien blievertie evunden. *[giet af]*

Anna: Hej mitkregen dat Katharina net weer op mus draven?
Wat had die koetsier van oe nou weer?

Otto: Gien idee. Ik heb wel eziene dat de sjees in-espannen stund, mar ik heb vandage gien bosschup veur hum.

Anna: Was die neibakken kerel van heur nou gistern ok mit op de jacht?

Otto: Jao, dat lat Jan Jurgen hum niet an zien neuze veurbijgaon.
Dat jagen zit hum wel in het bloed.

Anna: Ik blief het hiel vrumd vienden, zoas hij nou mit Katharina umgiet!

Otto: Wat een wiend vandage!

Anna: Hej de meulenaor wel zegd dat hij de wieken van de meule goed vaste mut zetten?

Otto: Ja, ja, de meule stiet stille. Der is gien korreltie koren meer, de meule hef de oflopen weken veur de prins dreeit.

Anna: 't Is te hopen dat de oogst dit zomer beter is as veurig jaor, zodat wej weer genog in de veurraadschure kunt kriegen. Het liekt wel goed, toch?

Otto: 't Is nog ofwachten vanzölf, wij hebt wel veur hietere vuren estaone.

Anna: Tine van de Oldegarms had zundag ok zo'n merakels nuver oorierzer op heur neie kaanten musse, die hef vaste hiel veul geld kost... Het wördt hoog tied dat ik oenze neister opdrachte kan geven um veur mij een nóg mooiere musse te maken van het duurste Brusselse kaant.

Otto: Ach meinse, de fronsen op oen veurheufd kuj al jaoren niet meer verbloemen mit het duurste kaant! Wie niet mooi is, kan op zien minst probéren een vrundelik gezichte te zetten.

Anna: Ja,ja! As ie oe nou iens wat meer leuten gelden! Allent het veurrang kriegen op de zaandweg naor Rune brengt gien brood op de plaanke.

Otto: En bij oe is het meer nooit vol.

Anna: Ie mut veule meer op oen strepen staon, aj niet oppast, ontloopt de pachters heur plicht.

[Intied komp Sientje mit de theepot, blef onopvallend luusternd achter de deure staon]

Otto: Dat wat wij hebt, dat tel ie niet, mar dubbel dat wat oe ontgiet. Wees toch iens wat meer bliede mit dat wat wij wél hebt! Een bulte laand, een groot huus, knechten en een meid die alles veur oe döt. Ie kunt de hiele dag ja borduren! Mar oen zittend gat hef altied wat, het is ok nooit goed.

Anna: *[protesteert]* Ie hebt makkelijk praoten! De meid hier löp der de kaanties vanof, gister he'k heur nog uut de schure zien glippen, hef vaste mit de neie stalknecht in 't heui liggen te rollebollen! Ik mutte heur altied achter de konte anzitten, zij löp niet bepaold het vuur uut de sloffen! En dan dat irritante gesmoes en zingen van heur...

Otto: Ie deinkt ok altied veul te varre deur. Zij mus gewoon achter de schure wezen um de eiern uut het kiepehokke te halen.

Anna: Jaja, wel vrumd dat de knecht die eiern niet in de keuken bracht hef! Nee, let op mien woorden: waor rook is, is vuur. Zij hef een ooggie op de jongste stalknecht.

[Sientje reageert mit lichaamstaal]

Otto: En wat dan nog... Ie weet net zo goed as ikke dat dat zo giet mit meiden en knechten. Oen harte is as een duuster bos, ik begriep oen gemoster niet heur! Aj altied gromt hej een hóndeleven!

Anna: Da's gien vargeliëk man! Die honden van óe hebt een luzeleven!
Alle dagen best te vreten en altied mit oe en de koetsier an 't jagen!

Otto: Wat de honden betreft döt Jan Jurgen niks onder veur d'olde Berend,
al mis ik die nog alle dagen. Wat was dat toch wat mit die rotkoorts.
De iene nao de aand're kwam uut de tied.

Mar de honden bint barre wies mit Jan Jurgen en luustern merakels goed naor
hum. As hij 'blief' röp, dat blijft de honden ok bij oens.
En op zien 'apport' hej binnen een paor tellen een haze an oen voeten liggen.

Anna: Toch blief ik het hiel arg vienden, daj toestemd hebt!
Katharina hef oe zaand in de ogen strooit.
Zij had mit Arend Govert van de familie De Vos van Steenwiek mutten
trouwen. Dat hadden wij jaoren eleden toch al beklunken?
Het familiegoed zol daordeur veul groter ewörden wezen; een hiel ende
richting Möppelt.
Ie hebt een kaans laoten liggen! Ik bin der nog hellig aover!

Otto: Oenze Kaatje was smoorverliefd op de neie koetsier...

Anna: Wat nou verliefd! Daor koop ie niks veur!
Ie heb een hiele grote kaans um meer laand en aanzien te kriegen op dizze
meniere mooi verspeuld! Wij hadden aover oens eigen laand hielemaole naor
Möppelt kunnen rieden!
En dan he'k het nog niet iens aover de pacht en gemaal daw daordeur nou
niet extra kregen hebt.
Die mooie neie sjees die aj mij al jaoren beloofd, komp der veureerst nog lange
niet!

Sientje: *[vanuut de gang tegen publiek]* Ik wusse wel hoe mevrouw aover
mij deinkt!
Ok de ouweheer hef buten de deure veule in de melk te brokkeln, is veule op
pad um van alles te regeln, stiet zien mannegie in de wiede umtrek en in de
karke. Veul laand, veul stien, veul goed, mar hier in huus ... zit hij tusen twee
vuren in en hef hij niks aans in te brengen as lege brieffies mit dat haabaai van
een wief van hum mit heur veuroordelen!

Scène 4

[Sientje giet hen binnen, schenkt thee in]

Anna: Hè, hè, eindelijk... Ja, zet hier mar neer.
Hej nou alweer die olde koppies: Ik wil de thee ok op de deurde-weekse dagen in het neie gerei opdiend hebben, hej dat begrepen?!

Sientje: Zeker mevrouw, ik zal daran deinken, mevrouw.

Otto: Sientje, weet ie ok waar as Kaatje en Jan Jurgen hen egaone bint?

Sientje: Ze gungen richting Rune mit de twee witte peerden in 't span en ok de honden bint mit. Het leek asof ze op jacht gungen, de jongeheer had zien dubbelloopsgeweer mit, meneer.

Anna: *[tegen Otto]*
Ziej nou wel, mooi weer speulen, mit de sjees uut rieden, zomar op een deurdeweekse dag!

[tegen Sientje, bevelend]

Maak ie nou mar rap dat de bonen op het vuur koompt!
En gien gesmoes mit de neie knecht, hej dat goed begrepen?

Sientje: Ja, mevrouw, zekers, mevrouw, ik gao al, mevrouw!

[giet of, achter de deure nog even tegen het publiek:]

Dat gecontroleer van madam ok altied!

Anna: Het mut niet gekker wörden! Die koetsier van oe kan nou wel deinken dat hij wat is, nou hij oenze Katharina etrouwd hef, mar dat gef hum niet de vrijheid um te pas en te onpas de sjees uut de schure te halen veur een plezierrittie! Dat heurt niet!

Otto: Meinse, hol toch iens op mit oen gefoeter!
Wij kunt de tied niet terugge dreeien.

Anna: Ie bint old en stief en nog steeds niet wies! Aj oen gezag meer hadden laten gelden, was niet gebeurd, wat echt niet heurt!

Otto: *[stiet op, iesbeert deur de kamer]*
Der heurt wel meer niet. Het dak heurt ok niet te lekken...

Anna: Het heurt zo te wezen dat geld mit geld trouwt.
Daor heb ie oe niet an eholden.

Otto: Hoe het varder mut mit de dreugte wee'k ok niet.
Was Berend der nog mar, hij wus altied aoveral raad op.

Anna: Ok ik mis Berend nog alle dagen. Die rotkoorts hef hiel wat teweegbracht.

Otto: De tied is nou wel hiel aans, ja.

Anna: Mar toch had Katharina op staand mutten trouwen mit Arend Govert.
Dan hadden wij meer vermeugen ehad um dit gemis an inkomen op te vangen. En meer aanzien ehad.
Dizze niksnut hef niks inbracht, hef allent mar zien eigen veurdeel veur ogen.

Otto: Wij dachten de schaopies op het dreuge te hebben, mar ik wete het ok niet meer...

[Stilte, Otto staart uut het raam, dan zet hij de sjees ankommen]

Otto: Kiek daor dan nou toch! Kiek nou dan!
Daor op de oprielaone! Waor bint de peerden?
Oenze Kaatje trekt de sjees en die mooipraoter van een Jan Jurgen zit ponteficaol op de bok mit een dikke grijns en zien geweer in de anslag!

[giet al roepend deur de deur af] Ik laot hum niet an mien Kaatje komen!

Anna: *[giet veur het raam staon, in heurzölf mompelend]*
Wat hef dit nou weer te betieken?
Waor is dat jong toch mit bezig?!? Ik had nog zo tegen Katharina ezegd dat wat der ok gebeurt, zij altied de baos in huus mut wezen.
Dat Otto niet altied döt wat ik wille zint mij ok al niks.
En nou die snoeshane van een koetsier.
Meuj nou toch kieken, hoe kan Kaatje dat nou toch doen...!
Varre beneden heur staand, ik hope niet dat de knechten heur zo eziene hebt.
Wat hebt de pachters an het zaandpad wel niet dacht!
Varre beneden oenze staand!
[wuijft mit kaanten zakdoekie en eau de cologne]

Sientje: *[komp op, giet hen binnen]*
Mevrouw, giet het wel goed?

Anna: Bemeui oe der niet mit! Man, man wat een toestaanden!

Sientje: Mevrouw, ik maak oe nog een koppie thee of woj wat starker?

Anna: Doe mij mar een koppie thee.
[giet weer zitten en snöt an heur loddereindeusie]

Scène 5

[Sientje reddert mit de thee bij het theekassie, dan komp Kaatje al hijgend en puffend op]

Kaatje: *[hijgend]* Mammam, die hufter!
Wij hadden dikke mot onderweg en iniene lat hij de peerden stille staon!
Mak ze lös en röp: 'Woj vrij wezen? Net as de peerden? Gao mar!'
[dan reerend] Zo zielig... mit dat Vlugge en Bonte vurt galopperen wilt, schöt hij ze zomar neer! Even later ok de honden, zomar uut het niks, zomar...
[dan woedend] Ik reupe, dat hij gek ewörden was, dat hij op mus holden mit dat geweer!

Anna: Oh nee toch! De duurste peerden! Wat zal oe va wel niet zeggen!

Kaatje: Pappa is mit die rotvent in de stal, ik hope dat hij hum de deure wes!

Anna: Altied al zegd: die vent deugt niet.
En dat hij de honden dat an-edaone hef...

Sientje: Ie meent het niet!

Kaatje: *[giet zitten, sniffend]*
Wij gungen gewoon lekker een endtie rieden en toen dee hij dit!
Ik musse de sjees trekken um weer thuis te komen!

Sientje: *[reikt Kaatje een zakdoekie an]* Wat een toestaand, juffer!

Anna: Ongeheurd! Wat een toestaand!
As de pachters oe mar niet zien hebt!

Kaatje: Ik wusse vao umme te praoten, mar he'k dan toch hielemaole de verkeerde keuze emaaft?
Is dit het nou waor ik zo naor verlaangd hebbe?
Is het hebben dan toch het ende van het longern?

Anna: Ie hebt het geld, Katharina!
Ie mut oe laoten gelden, ok al hef hij oe nog zo vernederd!

Kaatje: *[réerend]*
Ik wolle vrij wezen, mar nou bin ik bange, zo bange, mamma!
Bin ik nou niet nog veule meer ebunden mit zo'n kwaoie kerel?
Ik kan niet mit hum, mar ok niet zonder hum!
Dit geklier, dit gemier, daor he'k nóu wel de **boek** van vol!

Sientje: *[gef koppie thee an Kaatje]*
Hier, juffer, drink mar iens even rustig op. Komp tied, komp raad...

Kaatje: Bah! Hold oen thee mar. Ik wörd al misselijk a'k het roeke...

Sientje: *[kek Kaatje goed an]*
Kaatje ... ie kriegt een poppie!
Daor duur ik mien haanden veur in het vuur te stikken!

Anna: Wat?!? Dat kan toch nog hielemaole niet, meid!
Het zol wat, nog gien weke etrouwd, ie kunt niet rekenen!

Kaatje: Zol het, Sientje? Nou aj het zegt...
Ik heb al een paar maonden mien onzuvere dagen niet ehad...

Sientje: Wis en waorchtig maagie, ie tekent al in oen gezichte.

Kaatje: Wij waren zo verliefd, wij stunden in vuur en vlam!
Wij kunden niet wachten tot va toestemming egeven had.
Deur al dat gemier klaampden wij oens nog meer an mekare vaste.
Het bloed kreup waar het niet gaon mug.

Sientje: Ik zal een glassie water veur oe halen. *[af, blef achter de deure
weer luustern]*

Anna: *[geagiteerd tegen Kaatje]*
t Is ongeheurd! Katharina toch! Hoe kun ie!
Veur het trouwen al... Dat heurt niet!
En dan ok nog gieniens veur het zingen de karke uut!
Ongeheurd! Der zal schaande van spreuken wörden!

Sientje: *[achter de deure fluusternd tegen het publiek, verklapt een
geheim]*
Mevrouw mut niet deinken dat zij daorin ok méér is dan elk aander vrömmes
van vleis en bloed.
Ik bin in bedde altied nog meer as heur!

Ha, ja, hoe ik dat wete?
Nee, niet van meneer, das mar een slapjaner!
Neehee.... van de olde koetsier!

[giet af]

Scène 6 - slotscène

[Otto komp op, giet de salon in, ok Sientje komp terugge mit glassie water, dat zij an Kaatje gef. De dames blijft zitten, Sientje giet weer rommeln bij het theekassie.]

Otto: Ik kan mij wel veur de kop slaon, da'k ooit toestemd heb um mien Kaatje mit die hufter van een Jan Jurgen te laoten trouwen!
Wat he'k daor nou een spiet van...

Anna: Ie en spiet hebben? Ie hebt nog nooit argens spiet van had.
Zelfs niet daj ooit mit mij trouwt bint!

Otto: Dat ha'k nooit mutten doen, nee!
Ie altied mit oen: Het altied beter weten ...

Kaatje: Pappa, ik wol het aans, dachte dat het verliefd wezen genog was um al dizze machtspellegies het heufd te bieden.
Mar Jan Jurgen is gien haor beter as al die uut-estrecken kerels, die deinken dat alle vrouwen naor hun piepen daansen!
Wat he'k daor een pesthekel an! Ik mut hum niet meer!
Hej hum de lane uut-estuurd, weer terugge naor zien va op de meule?

Anna: Katharina, daor zol schaande van espreuken worden, daor is het nou te late veur; dat is in oen toestaand nou niet meer meuglijk!

Otto: O, ie weet het alweer beter!
En ie waren hielemaole niet véur het trouwen van Kaatje mit de koetsier!
'Het heurt niet' ... ik heure het oe nog zo zeggen!

Anna: Het heurde niet, nee! Mar Jan Jurgen hef vanmiddag meer ballen laoten zien dan ie in oen hiele leven!

Otto: Woj daormit zeggen dat íe het doodschieten van oenze mooiste peerden en de beste jachthonden goedkeurt?

Anna: Nee, natuurlijk niet. Mar hij hef daormit wel laoten zien dat hij niet aover hum hen lat lopen. Daor kun ie nog hiel wat van leren!
Ie bint ja nog altied zo kold as een kaal-escheuren schaop!

Otto: Ja, tuurlijk! En ie mutten niet altied zo gauw op oen tienties etrapt wezen!
Ik had oe ok - gelieke toen wij trouwd waren- de sjees mutten laoten trekken, dan had ie nou minder noten op oen zang ehad!
En wat bedoel ie mit: in heur toestaand?

Anna: De koetsier wet van waanten: Katharina kreg een poppie. Ie wördt opa!

Otto: *[tegen Kaatje]* Is dat waor, Kaatje?

Kaatje: Ja, pappa. Sientje hef het net eziene, wij bint te hard van stapel elopen...

Mar daor he'k nou zo'n spiet van! Ik wil hum nooit meer zien!

Otto: Spiet of niet, ie mut wel varder mit Jan Jurgen.

Ie hebt hum veur het altaar trouw beloofd.

Ik heb der ok spiet van da'k de teugels heb laoten vieren, daw nou dizze toestaanden hebt!

Anna: Toestaanden ja, zeg dat wel!

Het heurt niet, mar wij mutten het onder de pette holden en net doen asof het poppie strakkies te vrog op de wereld komp.

Kaatje: Ik dachte nog zo dat ik de teugels in haanden had...

Anna: Ik heb het oe altied al zegt, Katharina: kerels bint niet te vertrouwen en ie kunt der nooit van op an!

Otto: Muj heuren wie het zegt!

En íe bint altied te vertrouwen ewest!

Ik bin heus niet gek, al deink ie dat.

Anna: Wat woj daormit zeggen?

Otto: Ik bin echt niet vergeten, daj negen maonden veurdat Kaatje geboren is, iniene zo neudig een paor dagen mit de sjees hen de grote stad ewest bint...

Anna: En nou suggereer ie dat...

Otto: Ie hebt al die tied daw veur de familie bij mekare bint, nooit niks van mij mutten hebben.

Anna: Ie kunt ja ok niks! Mar ik weet ok niet aans. Daor he'k mij allange bij neerlegt.

Kaatje: Nou begriep ik iniene waaromme ik gien breurtie of een zussie hebbe! Altied allennig speulen, altied allennig...

Snapt jullie dan nou waaromme ik zo bliede ware mit de andacht en het speulen mit de koetsier! Het stiekem mit hum mitgaon, die verwarrende gevulens, dat warme verliefd wezen, het vrij wezen...

En nou draag ik zien kiendtie! De koetsier wördt pappa...

Mar mamman, wie is dan mien échte va?

Anna: Dat geheim za'k mitnemen in mien graf!
Ie huuft ok niet naor hum op zuuk: hij hef de rotkoorts niet aoverleefd...
Of wij de dreugte en dizze toestaanden aoverleven, is ok nog mar de vraoge.

Otto: Gien spiekers op leeg water zuken, ok wij kunt niet altied buten schot
blieven!

Anna: *[in iene veul zachter]*
Ik wörd opoe... zo'n lief klein poppie...

Otto: En ikke grootva... tenmiensten aj mij nog as oen va wilt zien, Kaatje?

Kaatje: Ja, pappa. Al bin ie bliekbaor niet mien echte va, ie waren der wel
altied veur mij, ik holle van oe. *[stiet op en gef Otto een knuffel]*

Anna: Misschien bin'k altied te bange ewest veur 'wat-de-meinsen-der-wel-
van-zolden-zeggen'. Ok ik heb domme dingen edaone, dingen die niet
heurden!

[stiet ok op] Kun ie mij nou ok wel recht in d'ogen kieken, Katharina?

Kaatje: Ja, mamman, we mutten wel varder.
Dat ik nou ok mamma gao wörden...!

Otto: Kom op, wij zetten der samen de scholders onder, samen mut wij hier
deurhen! Jan Jurgen dreeit ok wel bij...
En laot de meinsen mar deinken!

Sientje: *[stapt naor veuren, tegen publiek, terwijl Otto, Anna en Kaatje
deur'praot' al pantomime spelend]*

Net as toendertied mit die rotkoorts: onheil kump te peerd en giet te voet.
Het duurt nog wel even veurdad de gemoederen hier wat bedaard bint.
Wat een gemier!

Wie had edacht dat meneer niet de va van Kaatje is! Hij is ja zo gek mit heur!

Zo ziej mar weer: alles is niet wat het lek.
Tradities blieft in staand, de geschiedenis herhaalt zuch.

Want ok toen al: mevrouw minde de koetsier!

